

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.153
5 octubre 2018
1'70 euros

la veu de Benicarló

L'AJUNTAMENT DE BENICARLÓ NO ÉS PARITARI



**Segons el sindicat CSIF,
el consistori socialista de Xaro Miralles
ha batut un record de desigualtat de gènere
en compondre un tribunal de selecció
per 12 homes i un altre per 11 homes i una dona**

SOFIA URC: "LA DIGNITAT NO ES COMPRA, EL SÒL NO ES VEN (ZOO)"



1153

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Història d'una paritat no concebuda

Certament, la qüestió de la paritat, en el món en el qual vivim és més un bluf mediàtic que una realitat palpable. En un món on els homes sempre han estat aclaparadament com els valedors de la societat, canviar eixos hàbits pot resultar, bé, resulta, bastant complicat.

Esta setmana, el tema que ens ocupa fica el dit a la nafra d'aquest problema a casa nostra i, concretament, al nostre ajuntament. La picabaralla entre el CSIF i la regidora Escudero, pel fet que diuen

els primers que no aconsegueix els criteris marcats per la mateixa Generalitat, atenent a que quan convoca tribunals no hi quasi dones en la seua composició, demostra que estem molt lluny encara perquè la igualtat de gènere siga una cosa quotidiana.

Independentment d'aquesta picabaralla, la realitat és la que és, i són els polítics els que han de ficar els mitjans necessaris perquè aquestes situacions no siguen el més habituals, sobretot, en l'administració pública. Està clar que no és pot mesurar tot de la mateixa manera perquè no es pot canviar aquest sistema patriarcal de la nit al dia, però si que, com indiquen els sindicats, amb més voluntat avançaríem prou més.

Molt de camí ens falta encara per recórrer.



CARXOFA i PANISSOLA



Carxofa: al regidor Barberà, per saber assumir els seus errors. Ha reconegut públicament que a les bases Literàries dels Premis Ciutat de Benicarló, el criteri de paritat entre homes i dones, pel que fa al jurat, no existeix. I que la igualtat no pot quedar en mans de la bona voluntat dels polítics, ha de ser norma. Per la qual cosa l'any vinent diu que així estarà establert.



Panissola 1: als brètols que s'han passat empaperant de cartellots "Learn to paint", la majoria de murals del CamdenBlo que aquestes festes es van fer a Benicarló. Si volen "aprendre a pintar", primer que aprenguen a respectar l'obra dels altres. Es podien empaperar-se ells i després llançar-se a les escombraries.



Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport



COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

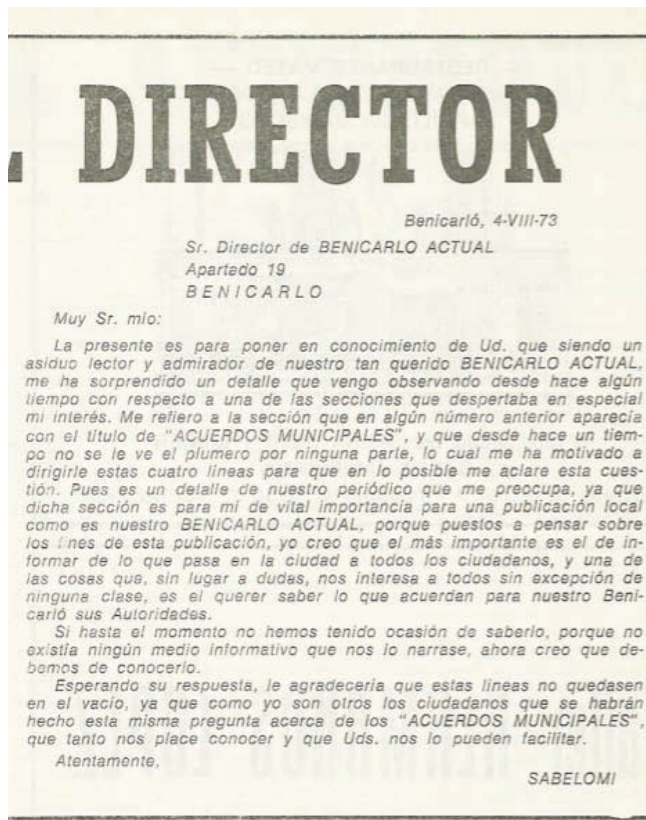
La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.





FA 45 ANYS...

text BENICARL ACTUAL/ AGOST 1973

**CONTACTA AMB**

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com



L'AJUNTAMENT DE BENICARLÓ NO ÉS PARITARI

text: REDACCIÓ

El sindicat CSIF critica que “no n’hi ha prou amb vanar-se que s’aposta per la paritat sinó que cal transmetre-la i practicar-la en tots els esglaons de l’administració”. Els sindicalistes fan referència a la decisió del govern benicarlando de conformar uns tribunals de selecció de personal, que han dit que “es burla” de la Llei 10/2010 de 9 de Julio de GVA d’Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana on s’arreplega el principi de paritat entre homes i dones en la composició d’aquests òrgans d’avaluació.

La Central Sindical explica que en breu es va a iniciar el procés selectiu per a la cobertura en propietat de dues places d’Oficial i una d’inspector de la Policia Local en l’Ajuntament de Benicarló.

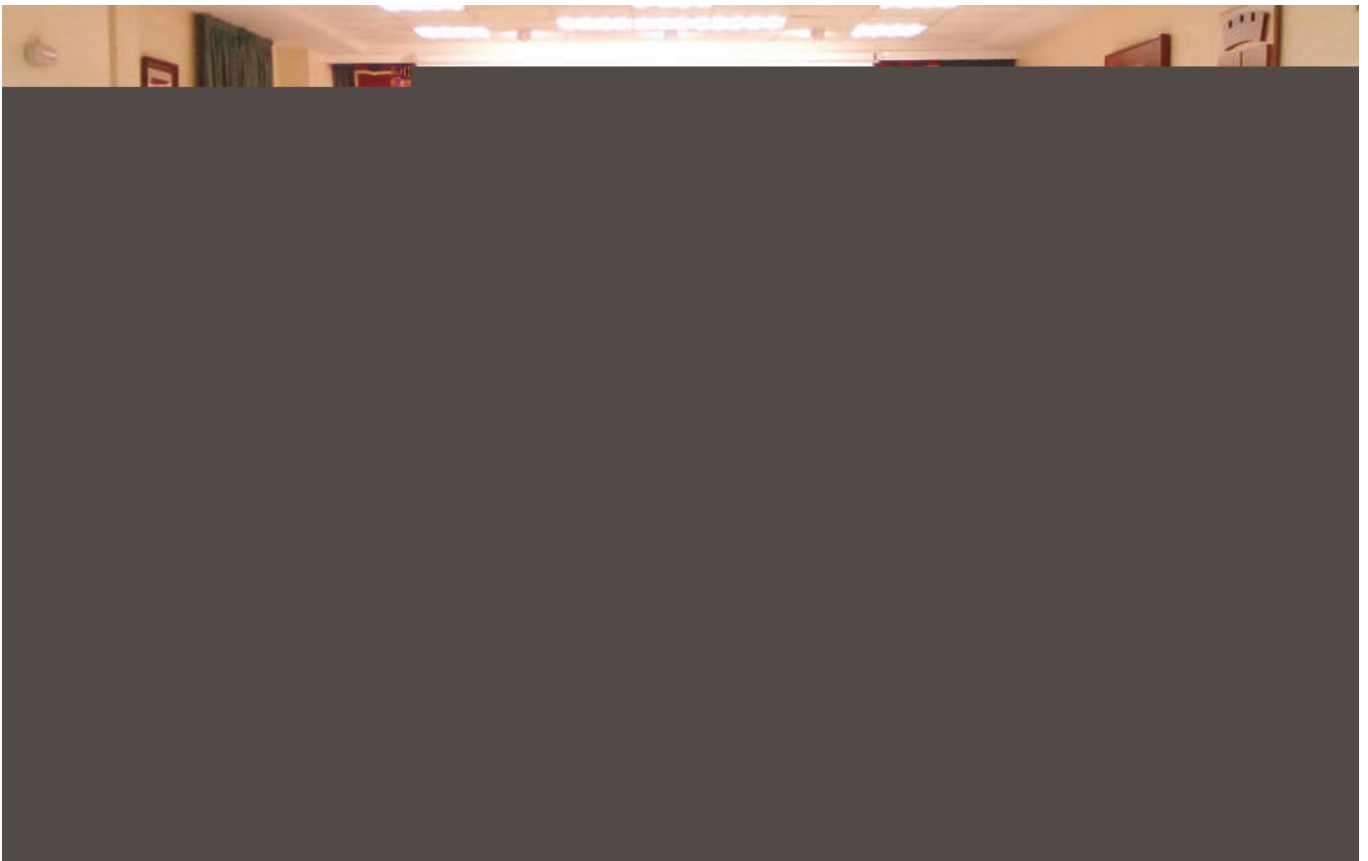
Segons el sindicat, el consistori socialista de Xaro Miralles “ha batut un record de desigualtat de gènere” en compondre un tribunal de selecció per 12 homes i un altre per 11 homes i una dona. “Açò no demostra més que una cara del Consell és la del president Ximo Puig i la vicepresidenta Mónica Oltra venent la paritat entre alts càrrecs i una altra molt llunyana és la realitat de les administracions locals, fins i tot les del seu mateix signe polític”. En aquest sentit, asseguren que

“a Benicarló no va a sorprendre aquest nou error dels responsables de recursos humans de l’Ajuntament, però fora del municipi es genera un dany a la imatge de l’administració i els empleats públics difícilment reparable”.

Des de CSIF critiquen que la Generalitat sembla no transmetre a les administracions locals la seua pretesa aposta per la paritat en els tribunals de processos selectius. Per açò, exigeixen una rectificació urgent del procés per part del consistori i demanen a la Regidoria de Recursos Humans i Benestar Social, a l’alcaldessa o a la pròpia GVA, que depure responsabilitats.

UN AJUNTAMENT NO PARITARI

I la regidora, Marta Escudero, ha respost. Així, sosté que “des de l’inici d’aquesta legislatura, el criteri de paritat ha estat considerat en tots i cadascun dels tribunals dels diferents processos selectius realitzats”. No obstant això, reconeix que l’Ajuntament pateix diferències molt significatives de gènere pel que fa a personal, que s’intensifiquen en algunes àrees concretes. “La institució s’ha construït i ha crescut sobre principis no paritaris, la regularització dels quals no és senzilla ni immediata. Això implica que àrees com la Policia Local o la Brigada d’Obres estiguen integrades quasi totalment per personal masculí, mentre que unes altres, com Serveis Socials, tinguen



ve de la p gina anterior

la balança inclinada cap a l'altre costat, el femení", diu Escudero. En conseqüència, aquesta disparitat estructural "té un impacte directe sobre els tribunals dels processos selectius, on aquest biaix estructural dels recursos humans del departament es transmet inevitablement a la composició dels tribunals, malgrat aplicar mesures correctores". És per això, sosté Escudero, que "encara que la voluntat és aconseguir la total paritat, els propis límits els imposa la pròpia plantilla de personal funcionari de la qual han de seleccionar-se les persones integrants dels tribunals". La Regidora de Recursos Humans convida a visitar l'apartat Ofertes de treball de la web municipal, on "tots els tribunals dels processos selectius, compleixen amb la proporció de gènere 60-40, exceptuant quan les matèries són pròpies de Serveis Socials, Policia o Brigada d'obres, on aquests índexs s'alteren pels motius exposats anteriorment".

TRIBUNAL DESIGNAT ENTRE TOTS

En el cas concret que denuncia el sindicat CSIF, a la situació històrica estructural no paritària de l'Ajuntament de Benicarló, se sumen altres paràmetres en tractar-se d'un procediment especial d'execució d'Oferta d'Ocupació Pública. I és que segons les bases aprovades i consensuades amb tots els sindicats amb representació en el consistori, l'Ajuntament únicament té discrecionalitat per nomenar a dues figures del tribunal, la resta, són designats per la Direcció general de la Generalitat Valenciana competent en matèria de Policia Local, i per la competent en matèria d'Administració Local.

"Són precisament aquests òrgans autonòmics els que, segons la Llei de coordinació de policies locals de la Comunitat Valenciana, han d'impulsar que la composició dels tribunals de selecció siga paritària. Encara així, els membres designats per les altres administracions són únicament homes", lamenta Escudero. L'Ajuntament de Benicarló, en canvi, "ha designat a l'única dona de la plantilla policial local que complia amb els requeriments del procediment, assegurant així la paritat dels membres aportats des de l'àmbit local". Així doncs, conclou Escudero, si no existeix paritat entre homes i dones en els tribunals de selecció de personal en matèria policial, és a causa de les pròpies desigualtats estructurals de les administracions dins de les seues plantilles, així com per les designacions realitzades per tercers".

UNA NOVA ESTIRADA D'ORELLES

És la segona ocasió en pocs dies que se li estira de les orelles a l'ajuntament de Benicarló per no complir amb els criteris de paritat. Recentment, se li va recriminar a Josep Barberà, regidor de Cultura, per no



complir amb l'objectiu a la composició del jurat per als premis Ciutat de Benicarló. El regidor va haver de demanar disculpes. I és que en pocs anys, s'ha avançat molt en matèria de legislació en aquest aspecte, tot i que la realitat no ho reflecteix. En primer lloc, la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona (Nacions Unides), de 18 de desembre de 1979, estableix en el Preàmbul que la màxima participació de la dona en totes les esferes, en igualtat de condicions amb l'home, és indispensable per al desenvolupament ple i complet d'un país, el benestar del món i la causa de la pau. En l'article 3 els Estats signataris acorden prendre "en totes les esferes, i en particular en les esferes política, social, econòmica o cultural, totes les mesures apropiades per a assegurar el ple desenvolupament de la dona, amb l'objectiu de garantir el dret i gaudi dels drets humans i les llibertats

fonamentals en igualtat de condicions amb l'home", i en l'article 7 s'estableix el dret de les dones a participar en la formulació de les polítiques governamentals i en l'execució d'aquestes, i ocupar càrrecs públics i exercir totes les funcions públiques en tots els plans governamentals.

El Cim Dones en Poder (Atenes, 1992), on van participar dones ministres i exministres europees, va donar com resultat la Declaració d'Atenes, el primer document que va plantejar la infra-representació de les dones com un dèficit de democràcia i que va inaugurar la utilització del terme "democràcia paritària". La Unió Europea ha proporcionat un suport absolut des de la seua incorporació al IV Pla per a la Igualtat d'Oportunitats entre Homes i Dones (1996-2000). Des de llavors, la Unió Europea ha realitzat diferents crides sobre aquest tema, entre els més recents en 2015, en una resolució del Parlament Europeu del 10 de març de 2015.

La Llei d'Igualtat, va ser aprovada per les Corts Generals d'Espanya, i publicada en el BOE nº 71 de 23/3/2007. La Llei es refereix a la generalitat de les polítiques públiques a Espanya, tant estatals com a autonòmiques i locals. I ho fa a l'empara de l'atribució constitucional a l'Estat de la competència per a la regulació de les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols i les espanyoles en l'exercici dels drets constitucionals, encara que conté una regulació més detallada en aquells àmbits de competència, bàsica o legislativa plena, de l'Estat. Tot i els esforços, com es pot comprovar, la realitat és ben diferent dels objectius que marca la llei.

LES CONTRADICCIONS

CSIF ha desmentit les afirmacions de la regidora de Serveis Generals i Benestar Social de Benicarló, Marta Escudero. El sindicat, manifesta que més enllà de "evadir la seua responsabilitat amb aquestes declaracions", l'Ajuntament de Benicarló demostra que "la desigualtat subjau en la seua pròpia despreocupació, ja que no coneixen ni tan sols la normativa i funcionament de la formació de tribunals dels seus processos selectius de personal". El sindicat ha aclarit a la regidora Escudero que "no és veritat que els components dels tribunals siguen coneguts i aprovats amb la participació dels sindicats mentre els sindicats coneixen la composició dels tribunals però en cap cas els components", designació que sí coneixen l'Administració Local i Autonòmica.

CSIF va més enllà, assegurant que "el Consistori de Benicarló- d'acord amb el decret 88/2001 de 24 d'abril del Govern Valencià que regulen aquests processos de selecció- podria haver nomenat fins a 8 membres femenins, per la qual cosa les afirmacions de l'edil són del tot desafortunades". La Generalitat, per la seua banda, té potestat per a nomenar altres 4 membres masculins o femenins en cada tribunal i "no ha designat ni una sola dona".

Pel que fa a la desigualtat estructural que al·lega Escudero, CSIF és rotund: "és una excusa que no se sosté i que torna a posar de manifest que no coneix la normativa, ja que la legislació contempla la designació de personal d'altres administracions locals, amb el que es podria esmenar aquesta falta de paritat", conclouen.



7^é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:




BENICARLÓ FIRMA UN CONVENI AMB L'AVL PER A FOMENTAR L'ÚS DEL VALENCIÀ

text AB

L'Ajuntament de Benicarló i l'AVL han signat un conveni que potenciarà l'ús social del valencià al municipi. L'acord firmat possibilitarà que l'Ajuntament pugua accedir a les subvencions de l'AVL a partir del 2019.

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, i el president de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, Ramon Ferrer, han firmat avui a l'Ajuntament un conveni de col·laboració per a realitzar actuacions de promoció del valencià i per a potenciar la col·laboració institucional durant els pròxims quatre anys, segons el text de l'acord.

La firma del conveni, que té per objecte promoure el coneixement i l'ús del valencià a Benicarló, compromet a l'Ajuntament a vetllar, potenciar i impulsar la toponímia local, la comunicació i la promoció del valencià, tant en l'àmbit intern del consistori com en tot el terme, tal com queda reflectit en el text del document.

Així, l'Ajuntament potenciarà la senyalització en valencià dels carrers i la toponímia local, incorporarà el nom de les noves vies urbanes al nomenclàtor oficial, enllaçarà el web municipal a la pàgina de l'AVL, mantindrà l'oficina de promoció lingüística, augmentarà la programació cultural en valencià i atindrà la formació dels funcionaris en la llengua pròpia.

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua, per la seua part, s'obliga a col·laborar amb l'Ajuntament en matèries com l'assessorament lingüístic, toponímic i fester, la donació de fons per a proveir les biblioteques, posar la



programació cultural pròpia a disposició de la corporació i dels centres d'ensenyament i, finalment, incloure Benicarló en les línies de subvenció de l'ens.

En aquest sentit, l'Ajuntament de Benicarló podrà accedir a les subvencions de l'AVL a partir de l'exercici del 2019, com ho fan aquells municipis que ja han firmat un conveni amb la institució normativa: Alcoi, Alzira, Borriana, Dènia, Eix, Gandia, Vila-real i Vinaròs. L'import màxim d'aquesta subvenció serà de 3.000 euros.

L'alcaldesa de Benicarló ha assegurat que «aquest acord enfortirà les nostres relacions en matèria d'assessorament, promoció lingüística» i ha afegit que «garanteix la participació de l'AVL en els Premis Literaris Ciutat de Benicarló». També ha volgut agrair la presència del president de l'Acadèmia a Benicarló per signar el conveni i en nom de tots els membres de la corporació municipal li ha traslladat la satisfacció per aquesta col·laboració «perquè estem segurs que serà molt profitosa per al present i futur de la nostra llengua al nostre municipi.»

D'altra banda, Ramon Ferrer, president de l'AVL, ha manifestat que "és la nostra obligació sensibilitzar els ajuntaments en la necessitat de potenciar l'ús social de la llengua entre els ciutadans. Només així garantirem la pervivència del valencià. L'Ajuntament de Benicarló és sensible en aquesta matèria i des de l'Acadèmia volem agrair el treball de la corporació i de l'alcaldesa".



L'AJUNTAMENT ANIMA A LA CIUTADANIA A PARTICIPAR EN ELS PLENS

text AB foto VICENT FERRER

La Regidoria de Participació Ciutadana ha engegat la campanya «Pregunta al Ple», un nou projecte que té com a objectiu informar la ciutadania del procés de participació en els plens municipals. La iniciativa està dirigida tant per a associacions com per a persones individuals.

L'Ajuntament de Benicarló, a través de la Regidoria de Participació Ciutadana, ha posat en marxa la campanya «Pregunta al Ple», per donar veu a tots aquells ciutadans que vulguen plantejar algun dubte als representants municipals. Aquest nou projecte es converteix així en un espai de participació i informació veïnal, amb l'objectiu principal d'afavorir la comunicació entre els veïns i l'Ajuntament i possibilitar que la ciutadania pugui presentar preguntes o aclarir dubtes.

Les preguntes es formularan mitjançant la presentació de sol·licituds de manera presencial al Registre General de l'Ajuntament o fent ús del registre electrònic disponible al web municipal. Les preguntes s'hauran de presentar cinc dies abans del ple com a molt tard perquè l'equip de govern pugui preparar la informació necessària. Els dubtes es resoldran en finalitzar el ple, l'últim dijous de cada mes, i el ciutadà podrà escollir entre ser ell mateix qui formula la pregunta o que ho faci la regidoria de l'àrea.

A més a més, per a aquells ciutadans que no queden satisfets amb la resposta, s'habilitarà un procediment de rèplica amb el qual es podrà continuar el diàleg sobre el tema que planteja.






MANUAL DE LA ciutadania PREGUNTA AL PLE

PARTICIPACIÓ CIUTADANA
Reconèixer el dret a participar al torn obert per a la ciutadania

ASSOCIACIONS
Estar inscrita al registre municipal d'associacions

CIUTADANIA
Presentar degudament la sol·licitud amb les dades completes de la persona sol·licitant

COM HAN DE SER LES PREGUNTES?
PREGUNTES D'INTERÉS GENERAL MUNICIPAL

POTS PARLAR TU MATEIX O HO POT FER LA REGIDORA DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA PER TU

VINE AL PLE I PARTICIPA!

PROCEDIMENT
Els ciutadans i les entitats i associacions, per mitjà d'un representant, poden fer una pregunta al Ple.

PRESENTACIÓ
De manera presencial al Registre General de l'Ajuntament o per registre electrònic mitjançant l'enllaç de la web de l'Ajuntament

TERMINI
Fins 5 dies abans del Ple.

RÈPLICA?
Recorda que és un procediment informatiu. Presenta la teua rèplica, si no estàs d'acord, al proper Ple.



La regidora de Participació Ciutadana, Susana Pérez, ha explicat que es repartiran fullets informatius d'aquesta campanya per punts estratègics del municipi i que tan sols es respondran «preguntes d'interés municipal i no d'assumptes particulars». Pérez ha animat a la ciutadania a participar d'aquesta iniciativa pel fet que considera que «aquesta via és el mitjà més fiable a l'hora de debatre sobre temes que afecten el municipi, ja que en les xarxes socials de vegades es desvirtua la informació».

80 preguntes en tres anys

La Regidoria de Participació Ciutadana ha realitzat un estudi sobre la participació ciutadana als plens des que aquest mecanisme es va posar en marxa, el juliol de 2015. Precisament el 2015 es van presentar 16 preguntes, l'any 2016 es van registrar 24 preguntes, al 2017 se'n van comptabilitzar 29 i en el que va d'any 2018 s'han realitzat 11 preguntes. La regidora ha comentat que «s'ha observat que la freqüència de preguntes oscil·la en funció de la preocupació dels ciutadans per temes polèmics puntuals, com va passar amb el crematori» i que «les principals àrees preguntades són associacionisme, urbanisme, medi ambient, cultura o economia».

DÈCIM ANIVERSARI DE LA DEMOSTRACIÓ DEL POLP A CADUF

text AB

La mostra gastronòmica de la millor cuina marinera tindrà lloc aquest diumenge 7 d'octubre en el marc de les Jornades Gastronòmiques del Polp a Caduf. Aquest any es portarà a terme a les 12.00 hores davant la plaça dels Mestres del Temple.

El pròxim diumenge 7 d'octubre es durà a terme la Demostració Gastronòmica del Polp a Caduf i Peix de Llotja davant la plaça dels Mestres del Temple. Aquest esdeveniment serà el tret d'eixida de les X Jornades Gastronòmiques del Polp a Caduf que s'allargaran fins al 4 de novembre.

En total seran nou els restaurants que participaran del circuit de les jornades; Pau Restaurant, Rosi, Chuanet, La Mar de Bo, El Cortijo, Casa Golo, Neptuno, Mare Meua i Sant Gregori. Aquests seran els encarregats de servir les delícies gastronòmiques elaborades a base de peix fresc i receptes amb el polp com a producte principal durant la jornada del pròxim diumenge. Com que s'espera superar les 900 racions servides respecte de l'any passat s'ha augmentat la quantitat de polp que es cuinarà als restaurants a 300 quilos i les de peix a 250.

L'esdeveniment gastronòmic permetrà que tots els assistents puguin degustar les creacions més originals i saboroses dels restauradors locals prèvia adquisició d'un tiquet al preu de 6 euros, que inclou una



degustació d'arròs o fideuada, una de polp i una beguda. Aquest any, la Demostració s'iniciarà a les 12.00 hores davant de la plaça dels Mestres del Temple, en una jornada que es preveu multitudinària. La programació del diumenge es completarà amb una demostració de ranxos de barca i plats tradicionals mariners a càrrec dels membres de la cofraria de pescadors.

Les jornades Gastronòmiques del Polp a Caduf i Peix de Llotja compten amb el suport de l'Agrupació de Restaurants, la Confraria de Pescadors, Caixa Rural Benicarló i l'empresa cervesera Ambar.

A més a més, els hostalers participants també han preparat un menú especial per a aquests dies. Podeu consultar els detalls dels menús que es serviran durant les jornades aquí.

EL MUCBE MOSTRA L'EXPRESSIONISTA ABSTRACTE VÍCTOR MATEO

text AB

La programació de tardor del Mucbe s'inicia enguany amb una exposició d'un artista de gran recorregut, Víctor Mateo, que s'inaugurarà hui divendres a les 19.00 hores. La mostra recull diferents treballs de l'artista que evidencien les seues influències culturals i artístiques des de la dècada dels 80, quan encara residia a Canadà.

El Mucbe inaugura hui divendres a les 19.00 hores l'exposició «Silencis i expressions», una mostra que sorgeix de l'experiència artística acumulada per aquest català nascut a Tànger. A la seua obra s'evidencien influències tant africanes i japoneses com mediterrànies, que afegeixen els matisos al seu estil expressionista abstracte amb el qual es va iniciar de manera autodidacta al Canadà i al qual sempre ha sigut



fidel. Els trenta anys que Víctor Mateo va residir allí, li van servir per a ficar-se en contacte amb les tendències abstractes nord-americanes com l'Action Painting o el Color-field painting. L'exposició es podrà visitar fins al 18 de novembre.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Gestions i comparacions

Quin fart n'hi ha! Dia sí, dia també, escoltar als del poble del costat plorar que no tenen aigua. Certament, la lletania esta dels de la natació del poble del costat de més al nord que han de vindre a entrenar ací, com si fóra un club benicarlando sembla que ha superat tota lògica. Sí, diuen que no tenen aigua! I és que els han deixat sense per haver de pagar uns 38.000 euros. Això sí, l'ajuntament, el d'eixa ciutat, els paga una subvenció d'entre 32.000 i 33.000 euros! Quines xifres! pot pensar algú Pobrets! Els tafaners, que sempre ens agrada contrastar les coses i comparar el que tenim per ací, hem estirat del fil i hem sabut que els de la natació benicarlanda porten més de 10 anys pagant-ne vora 50.000. Sí, el que llegiu, i la subvenció de l'any passat va ser d'uns 16.000 euros (l'anterior tenim entés que uns 10.000), i mai han fet tant de calendari. Vinga va, que ploren a ca seua i tindran aigua salada, però que no ens facen combregar amb rodes de moli. El que haurien de fer és fer-se mirar la raó per la qual han arribat a esta situació amb la subvenció que cobren! I els de Benicarló que s'ho facen mirar també, tenint en compte el que cobren els del poble del costat. Uns se'n volen passar de llestos i els altres són massa beneïts!



«Com un senyor» deu ser una expressió masclista

Va, sortim de l'aigua i anem al terra per vore com el regidor Barberà, amb tota la dignitat, també cal dir-ho, ha dit (valga la redundància), que tenen raó les dones de la Taula de la Igualtat de Gènere, quan diuen (més redundància) que no existeix paritat en el jurat dels premis literaris més importants de Benicarló i comarca, els Ciutat de Benicarló. Està clar que davant la llista de jurats no cal ser un gran químic per vore el predomini de la testosterona. De tota manera, està bé el fet de reconèixer, encara que siga a bou passat, que ha de canviar les bases per a corregir esta circumstància. Igual que li hem repartit més d'un calbot, també ens agrada, i ho agraïm, vore, que és capaç de rectificar!

Més brossa la carrer

I ja que estem al terra, però al terra de veritat, què n'hem de dir, altra volta, i en van... hem perdut el compte, dels porcs que creuen que els carrers són el seu femer particular? No hi ha manera, ho denunciem i ho continuarem denunciant a vore si algú fa alguna cosa, però és que ja és pitjor que una plaga, això de tirar els trastos al carrer. Doncs sí, els contenidors de la brossa sempre estan sembrats de bosses per fora, perquè sembla que costa molt xafar la palanca que alça automàticament la tapa. Bona excusa, no? I com no, alguns trastos, com un sofà, no cap a dins i, per tant, al costat del contenidor queda perfecte com a receptacle de les dites bosses dels més dropos. Com podeu vore a la foto que us ensenyem, ací tenim de tot, bosses de la brossa, cartons i l'entranyable sofà, que aguanta una de les bosses d'escombraries. No ens n'estem de res a l'hora d'embrutar! I segur que aquesta no serà l'última imatge d'este estil que vorem en la secció abans d'acabar l'any. Com hem dit massa vegades, ja és un clàssic.

Una imatge per a la història

Parlant de clàssics, clàssic, clàssic, no sabem si ho és, tot i que posats a malpensar i veient les notícies d'esta Espanya casposa i sacralitzada que molts dels governants populars passegen pels tribunals, tal volta siga com una premonició o tro d'avís. Nosaltres només ens fem ressò de la imatge. La resta segurament s'ho podran imaginar tots els

Disculpes paritat Premis-1 - Solo lectura

← ✎ 🔍 📄 📁 📧 ⋮

SOLO LECTURA: para hacer cambios, gu... ▾

No hi ha excusa

Josep Barberà, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló

No hi ha excusa. L'escassa presència de dones en el jurat dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló demostra com, quan ens veiem immersos en dinàmiques del dia a dia, els homes —fins i tot els que volem ser aliats en les lluites de les dones— oblidem tot el camí que queda per fer perquè la igualtat entre dones i homes siga plena.

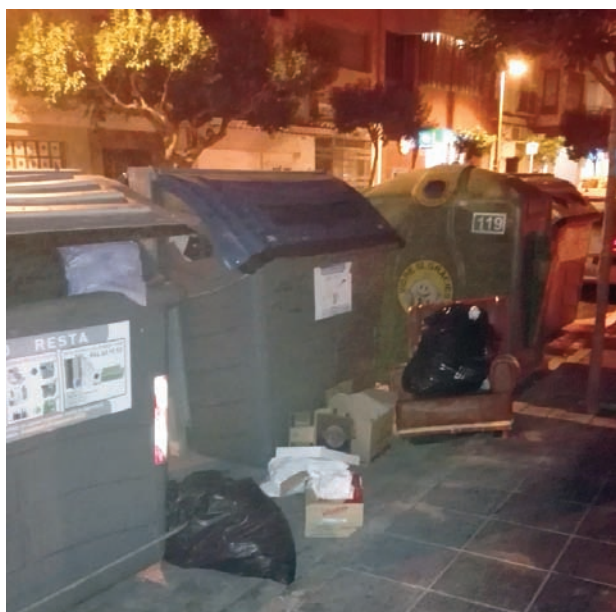
És penós que així siga. Ho reconec. Però no deixa de ser intolerable. En les bases dels nostres premis locals —a partir de l'any proper— ha de quedar establert el criteri de paritat en els jurats. La igualtat no pot quedar en mans de la bona voluntat o les facilitats de qui organitza, ha de ser norma.

No puc fer més que donar les gràcies a la Taula d'Igualtat de Gènere de Benicarló per haver assenyalat el problema. I demano les meues més sinceres disculpes.

ve de la p gina anterior



certament va quedar molt, però que mot bé. I així havia continuat... fins ara. I diem fins ara perquè també és un clàssic, desgraciadament, vore que, com massa sovint passa, hi ha energúmens que tot se'ls en fot una merda i no tenen altre pensament que fer malbé el que ja és de tots. Ja se saps, el que és del comú, no és de ningú! Igualets que els que deixen la merda al carrer. Mireu que hi pot haver llocs per enganxar els cartellots de marres dels pintamones estos, però no, havia de ser precisament ací al damunt d'aquestes pintures murals. I damunt resulta que són d'uns autoanomenats "old kids", que és dediquen a pintar i fan proselitisme per ampliar l'equip. El que s'hauria de fer és agafar-los i posar-los a netejar la paperassa que han enganxat per bona part del poble al damunt de les pintures... però amb la llengua! A vore si així aprenien una mica de civisme després d'haver acabat amb la llengua ben rasposa. Us fem cinc cèntims amb algunes imatges, però es pot vore per mig poble la porqueria que han deixat! Com deia un tafaner molt empenyat, al vostre cul ho hauríeu d'enganxar i estar any i mig sense poder cagar!



que la veuen. Iep, compte que no assenyallem ningú, i menys als que allí apareixen, però les interpretacions, òbviament, són lliures. Almenys la llibertat de pensament encara no ha estat prohibida. Així que cadascú que pense el que li vinga més de gust. Altra cosa és si ho diu en veu alta.

CamdemBlo (2a part)

Mireu, estes festes van fer allò que van anomenar el CamdenBlo, amb un bon grapat de mostres de pintura al carrer que, en alguns llocs



L'1 D'OCTUBRE, UN ANY DESPRÉS

Fronteres

text d'OAN HERAS

Hi ha dates que tenen un gust, una força, especial perquè en elles es condensa –potser podríem dir que es metabolitza– noms, experiències, certeses o esquerdes precises que defineixen el paisatge de la nostra biografia. Cadascú de nosaltres, a cops de vida, anem subratllant en el nostre calendari particular aquelles dates que tenen el gust clar de noms o fets que ens defineixen, que parlen de qui som ara. I en aquest paisatge de dates especials n'hi ha algunes –poques però ben significatives– que tenen el seu origen en un fet social, polític, d'àmbit estrictament col·lectiu.

No cal tenir gaires dots d'historiador per poder afirmar que el referèndum de Catalunya de l'1 d'octubre de l'any passat és ja una data inscrita a la història de Catalunya, dels Països Catalans, de l'Estat espanyol i d'Europa. Aquest immens i apassionant gest de desobediència civil radicalment pacífic –un acte que posa en valor la cohesió d'un poble en la defensa d'un dret fonamental– té una força molt potent i una significació molt rellevant –tan rellevant que avui, un any després, només en coneixem algunes conseqüències però ja intuïm fins a quin punt esdevindrà un punt i seguit de moltes coses. No en va es diu que per a moltes persones aquell 1 d'octubre els ha –ens ha – canviat la vida o, si ho voleu dir d'una manera menys hiperbòlica, és una jornada que marca un abans i un després de moltes coses i que, sens dubte, restarà ben viva a la nostra memòria. La combinació d'elements tan positius –l'organització i la participació de tanta gent per poder tirar endavant un acte de radicalitat democràtica– i de negatius –la ràbia davant d'una repressió brutal, salvatge, absolutament impròpia d'un Estat que es consideri mínimament democràtic– tatua aquell dia a la pell de la nostra memòria personal i col·lectiva.

Ha passat un any i han passat moltes coses. Arran d'aquells fets hi ha persones empresonades o exiliades. Arran d'aquells fets la justícia espanyola ha desplegat i construït un relat que converteix conscientment la mentida en certesa i que permet vulnerar sistemàticament drets fonamentals i situar l'estat espanyol en una frontera molt perillosa i massa propera a altres Estats en què la paraula democràcia pren un sentit bàsicament estètic o decoratiu. Arran d'aquells fets el monarca espanyol va representar molt bé el seu paper de garant de la unitat indissoluble d'Espanya –no en va el seu pare,

el monarca emèrit, va ser designat directament com a futur cap d'estat pel propi dictador– i amb la seva oberta i sincera legitimitació del famós “a por ellos” ens va acabar de convèncer –per si no n'estàvem ja plenament convençuts– que Catalunya és una colònia i que, per tant, si la colònia es revolta cal tractar-la com es mereix, és a dir, a cops de porra. Arran d'aquells fets els nacionalistes espanyols van fer pinya per tirar endavant el 155 i per deixar ben clar que els vots –ja siguin els del referèndum de l'1 d'octubre o el de les eleccions convocades per ells– no tenen cap valor –són senzillament paper mullat– si allò que expressen és una voluntat transformadora –una constatació terrible que, per exemple, el poble grec també coneix en la seva pròpia pell. Arran d'aquells fets –i de tot el que se n'ha anat derivant– molta gent ha transitat de la sorpresa i la ràbia a la perplexitat i l'astorament. Arran d'aquells fets –i en la commemoració que hem viscut aquest 1 d'octubre– hi ha dubtes sobre el camí que cal seguir però hi ha una certesa inequívoca: cal seguir perquè l'1 d'octubre representa un moment d'inflexió, un canvi de direcció, un punt i seguit que impossibilita el retorn a etapes anteriors.

La força precisa de l'1 d'octubre –una data que ja forma part del nomenclàtor de pobles i ciutats, una data que es recorda amb emoció, una data que recarrega les bateries quan les ganes de construir futur defalleixen– rau en el fet que tots plegats la sabem com a data històrica. Sembla mentida que els nacionalistes espanyols del 155 no siguin capaços d'entendre que quan un poble fa un pas endavant tan consistent l'apodera d'una manera irreprimible. Evidentment hi ha dubtes sobre el camí, hi ha divergències en allò que cal fer ara per tirar endavant el nostre procés d'alliberament, però sens dubte ja no es pot tirar enrere i és senzillament absurd i estèril pretendre retornar a una situació anterior a aquest fet transcendent i fer com si no hagués existit o com si fos un fet quasi anecdòtic. Perquè quan un poble s'organitza per fer realitat un acte de desobediència tan impressionant omple de consciència que amb esforç, resistència i intel·ligència podem agafar l'horitzó amb les nostres mans. No sabem ni quan serà ni com serà el camí que ens caldrà seguir però sabem que avui aquest és el nostre camí.

Llibertat presos polítics

CARTA A... BORSO

textEL LECTOR

Estic segur que pràcticament cap dels lectors d'aquesta publicació se'n recorda de vosté. Deu fer, pel cap baix, més de quaranta anys que és mort i, fadrí com era, poques visites deu rebre allà dalt a l'hort del julivert que diuen.

L'altre matí, anant-me'n cap a la faena, em va vindre vosté al pensament. Un senyor uniformat amb uns pantalons i un jupetí d'un verd escandalosament llampant, amb la inscripció a l'esquena de FCC, manipulava una màquina que ben bé no sé si netejava la brossa del terra o l'escampava. En un primer moment vaig dir-me, mira, Borso en pas descanse com xalaria amb un cotxet d'estos, tot lo dia assegut i amunt i avall. Però de seguida vaig reaccionar. Que va! El soroll del motor, les jornades infernals, l'estrés d'haver de tindre els carrers en condicions a una determinada hora, quin patiment, quina angúnia.

Vosté treballava per a l'ajuntament. També, a temporades, duia una espècie d'uniforme: pantalons de roba dobla grisos i una jaqueteta amb l'escut de Benicarló a la butxaqueta. Se n'encarregava amb alguns pocs companys més de tindre els carrers ben polits. Era però quan les dones de matí manyana no en tenien prou d'agranar la vorera de davant de casa seua sinó que fins i tot tiraven un parell de poalades d'aigua. Tenia temps de fer-se si convenia el seu cigarret, de fer-la petar amb qui li donara conversa i de parar per menjar-se un xusco. El jornal no deguera ser cap gran cosa, però és que ara, tampoc ho són i, a més, hi ha la pressió dels contractes de quatre mesos o menys, de l'encarregat que li és igual que t'hages de passar més temps; es treballa per objectius i espavil o al carrer. I això, crega'm, no és

vida. Penso que vosté va ser un dels primers del poble a dur un slow way of life o una cosa així. Feia les coses amb parsimònia, sense gonies, sense tirar-se cap pedra al fetge, que és com s'han de fer les coses.

Veig, que sense voler, m'estic tornant un nostàlgic a qui Benicarló se li ha fet massa gran. Vaig pel poble i no conec ningú, sento com al meu voltant es parla moooolt en castellà (fins i tot aquells que no el tenen com a llengua materna i han estat escolaritzats en valencià), hi ha carrers que no sé ni on estan... I això m'estressa una mica, sap? Sento com si, sense moure'm de casa, m'hagueren canviat tot el paisatge que tenia al davant, el paisatge físic i humà. No vull dir que estiguem pitjor, que va, si es viu molt millor que abans i més; amb més comoditats, millor sanitat, millor alimentació, però no controlo, m'entén, senyor Borso?

Em va costar el meu temps comprendre per què hi havia homes especialment que em deien que vosté era el més forçut del poble. Jo sí que me'l veia gran i pito, amb unes manotes immenses, però d'ahí a ser el més forçut de Benicarló... Després vaig saber com és de tremenda la gent, ai, què hi farem?

Només dir-li això, que no sé si vosté s'hi trobaria ara en aquests temps que vivim. Penso que molts de joves que avui no "triomfen" (vaja verb més mal triat) és precisament, i entre altres moltes coses, perquè el nivell d'exigència que es demana a qualsevol treball és, sí, inhumà.

Descanse, descanse en pau, senyor Borso.

PS. He mirat el diccionari per saber què significava el seu malnom. No he trobat res ni al DCVB. Igual no ho escrit bé. Algú em va dir un dia que era una herba. Borsos es veu que n'hi ha molts per Itàlia. Mmmmm.



MATÍ

text PATRICI GIL

Esdevé , hi naix un nou sol
a l'horitzó, pel mig la mar,
emmudeix el miol d'un mussol,
s'il-lumina el campanar,
s'esvaeix la fosca, clar és el matí,
lluent i llustrós, clar que sí.

Hi ha rastre, fressa de salvatgina,
és l'aiguatge que tot ho neteja,
l'arritjol, el baladre, la teranyina,
la ruda, la murta, la saborija,
ploreu alhora, de bon matí,
l'atzavara, el taronger, el pi.

Camina per les cases emblanquinades,
trau l'ombra del carrerons,
enrogeix teules i teulades,
s'estén roba pels balcons,
tot reviscola quant la nit dorm,
es desfà dels llençols el migjorn.

Ens creua el Sol imponent,
diu adéu entre muntanyes,
rogenc amenaçant ponent,
clamen moixons a les canyes,
desitjosos de gaudir-lo, clar que sí,
que ens trenquen els ulls un nou matí.

Racó poètic



XARO MIRALLES TORNARÀ A SER LA CANDIDATA A L'ALCALDIA

text PSPV PSOE BENICARLÓ



Un cop finalitzats els tràmits orgànics interns, Xaro Miralles ha signat el document en el qual declara la seua voluntat de concórrer com a candidata pel nostre partit a l'Alcaldia en les properes eleccions municipals.

Ningú millor que ella per representar el nostre projecte, per continuar millorant la vida de les persones i seguir construint un Benicarló millor.

Des del PSPV-PSOE de Benicarló, estem molt orgullosos i satisfets per la feina feta, per l'estabilitat social, política i econòmica de l'Ajuntament en aquestos tres anys. La sintonia entre la candidata i l'Agrupació del PSPV-PSOE de Benicarló és total i absoluta.

LA DIGNITAT NO ES COMPRA, EL SÒL NO ES VEN (ZOO)

text SOFIA URC

La cridòria de l'engany i el desgovern comença a sentir-se de lluny. En pocs mesos, tenim el poble empaperat amb cares. Com si, qui són, fora rellevant. Essencial és què faran. Ja es deia quan l'Imperi Romà: *facta non verba!* El cas és que se'ls veu vindre. Un cop més, tot és verba. És llàstima, però és així: d'on no n'hi ha, no en pot rajar.

Quan tenen la paella pel mànec, les intervencions són pur maquillatge. A la Casa del Poble, basen el seu quefer en una taula i protagonitzen sainets al més pur estil d'Escalante. A més, ho televisen per escarni de la gent. Ai de tu!, si se t'ocorre intentar entrar en la companyia teatral. Hauràs d'estar disposada a interpretar bé el paper. No saben si demanen que sigues una persona vàlida.

Sota l'Arc de sant Martí, volen dissimular la negror que ja tapava *'Espanya Roja* i *'Espanya Azul*. España, ara i sempre, és negra com el betum. Que si roig, blau, taranja, lila... a què estan jugant? Ara que, vist a què s'aferren, s'albira on volen anar a parar. Mentre manen els diners sobre les accions

i vides humanes, mentre el més important siga el nostre melic, si la nostra mirada no és capaç de marcar-se un horitzó etern i utòpic, no anem bé.

La dificultat és viure fidel als teus pensaments, ja que, ara, pensem, igual que vivim. Mirem una pantalleta condicionadora tot el dia i acabem creient que només és possible el que surt allí. Ja no mirem el nostre entorn natural per entendre'l i entendre'ns amb ell. Per això, qui sempre ha seguit el missatge dels de dalt, al principi el missatge els venia del cel, continua venent capitalisme darrere d'una cartera, d'un ciri, d'un rifle o tapat amb un caputxó.

Camuflats amb un llenguatge que no és seu, parlen del desenvolupament de la cartera i tenen els plans de protecció del patrimoni natural com un dimoni. És tan gran la seua submissió i el seu autoodi que reneguen del valor del que és tan nostre com el dibuix del paisatge; pels seus usos, pel seu enteniment i supervivència amb la natura. L'entorn crea ideologia i, no pots pensar amb valors naturals, si el que t'envolta és formigó, plàstic i pantalles. L'únic que és indispensablement *sostenible*, és l'equilibri natural. Respectar-lo significa convivència.



“TRENS DIGNES MAESTRAT” CELEBRA QUE PER FI TINGUEM UNA DATA DE POSADA EN MARXA DE L'AMPLIACIÓ DE TRENS FINS AL MAESTRAT

text “TRENS DIGNES MAESTRAT”

Benicarló, 2 d'octubre de 2018.

Per fi arriben bones notícies per a la nostra ciutadania, el 12 de Novembre si no sorgeix cap imprevist, és la data donada pel propi Ministre Jose Luis Ábalos, va ser l'encarregat de comunicar-ho via xarxes socials. Des de la Plataforma consideren que tot i arribar molts anys tard i més d'un any des de la creació de Trens Dignes, “Mes val tard que mai” i per tant és un fet molt positiu per a la ciutadania.

Tot i això, el portaveus de la plataforma es mostren prudents i després de tantes promeses incomplides, la satisfacció no serà completa fins a veure els nous horaris al web de Renfe i en definitiva fins que no passe el primer tren. D'altra banda també lamenten que com s'apropen eleccions, a alguns portaveus polítics els ha faltat temps per iniciar un bombardeig cap al rival polític, l'autoadjudicació de medalles i es poden comptar amb els dits de la mà les referències cap a la societat civil de la comarca, els vertaders beneficiats de l'augment de freqüències.

Tal com ha manifestat la Plataforma durant aquest temps, l'augment dels trens aportarà molts

de beneficis a tota la ciutadania de la comarca, els estudiants que es desplacen a Castelló ja no es veuran obligats a llogar un pis, es facilitarà la vida a la gent que es desplaça a treballar, al metge o a realitzar tasques administratives, i els serveis públics del Maestrat com l'hospital o els jutjats deixaran de tindre mancança de personal.

Però la feina de la Plataforma no finalitzarà amb el compliment d'aquest objectiu, tal com es pot comprovar, la gestió de Renfe amb l'actual C-6 es prou caòtica amb retards i cancel·lacions, i esperen que s'ofereixi un servei digne. També que s'estudie la continuació dels trens fins a Tortosa, doncs no són pocs els estudiants que necessiten desplaçar-se a les universitats catalanes o gent del Montsià i de les Terres de L'Ebre que baixa cap a Castelló, el Sénia no pot ser una barrera imaginària inaccessible si no una oportunitat de progrés per a tots els ciutadans.

Des de Trens Dignes esperen tardar molt a fer nous comunicats, serà senyal de que tot avança correctament. La Plataforma vol concloure donant la enhorabona una vegada més a tota la ciutadania i fer extensible el reconeixement als Mitjans de comunicació de la comarca i província que en tot moment han facilitat la tasca de difusió sobre el tema.



Llibreria Copisteria
GRÈVOL

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

REURBANITZACIÓ DEL CARRER DEL RIU I ADJACENTS

text AB

El Butlletí Oficial de la Província (BOP) ha publicat la licitació per a reurbanitzar els vials Riu, Sant Valeri, Cid i Mare de Déu de la Mar. Les obres serviran per a millorar la circulació i s'engloben dins del pla per a convertir el centre històric en zona només per a vianants.

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, ha anunciat que s'ha publicat al BOP la licitació de la redacció del Pla per a la reurbanització del carrer Riu i tres carrers adjacents, que són els carrers de Sant Valeri, el carrer del Cid i el carrer de la Mare de Déu de la Mar. Els quatre carrers constitueixen actualment una de les sortides en precari del centre de la ciutat i absorbeixen tot el trànsit de la zona nord de la població. Les obres, que s'emmarquen dins de les actuacions previstes en el pla per a convertir el centre històric en zona només per a vianants, suposaran la restricció al trànsit de vehicles, excepte als veïns, i consistiran a substituir l'actual paviment per llambordes, per tal de donar a tot el nucli de la ciutat un aspecte d'uniformitat. Així també, es renovaran els serveis bàsics del vial: xarxa de sanejament, servei de clavegueram, drenatge i enllumenat.

«Aquesta actuació —ha destacat l'alcaldesa— ens permetrà recuperar i planificar el nucli històric de Benicarló i posar en valor alguns dels principals



elements turístics i patrimonials de la nostra ciutat». Miralles ha remarcat que «aquest pla suposarà la creació d'un espai perquè la gent pugui gaudir més del nostre espai públic, ja que es reduirà el tràfic de cotxes i possibilitarà l'augment de vianants i bicicletes».

Les ofertes es podran presentar fins al 22 d'octubre i tindran un termini d'execució de 5 mesos. La previsió és que les obres es puguin adjudicar abans de final de 2018 i que puguin començar a executar-se a primers de 2019. El pressupost de la licitació és de 362.511,17 euros (sense IVA).

ENTREGA DE PLAQUES I PERGAMINS ALS CÀRRECS 2019 DEL CADUF

text i foto FALLA EL CADUF

El passat divendres 28 de setembre va tenir lloc, al Casal de la Falla El Caduf, l'acte d'entrega de plaques i pergamins a les persones encarregades de representar-la durant l'exercici faller 2019.

Així, el Quadre d'Honor quedarà format per:

Cristina Alcalá i Baena - Dama del Foc
Griselda Ros i Martínez - Madrina de la Falla

Hugo Tena i Fresquet - Faller Major Infantil

Marina Palau i Forés - Fallera Major

Durant l'acte també vam comptar amb la presència del Mantenedor 2019, Miguel Alcalá i Arenas. A més, el President dels cadufers, José Francisco Palomo i Moros, va dirigir-se als assistents per animar-los de cara les festes josefines 2019.



Enhorabona als Càrrecs 2019 pel seu nomenament i gaudiu molt de les Falles 2019!

NAVARRETE URGEIX AL GOVERN CENTRAL A ADQUIRIR TRENS, FORMAR MAQUINISTES I ADAPTAR LES ESTACIONS

text: COMPROMÍS AL SENAT

El senador de Compromís per Castelló, Jordi Navarrete, ha instat des del Benicarló al Govern central a “espavilar-se” i a “adquirir d’una vegada material rodant, formar als maquinistes que faran falta per cobrir el servei i a establir un sistema de pagament en les estacions del recorregut entre Vinaròs i Castelló, per al que serà necessari adaptar les estacions”. Aquesta ha estat la petició realitzada pel representant a la Cambra Alta davant la falta de decisió dels diferents governs, per dur endavant els reivindicats trens fins el Maestrat.

“Hem observat com tant PP com PSOE han muntat un show de declaracions creuades responsabilitzant-se del fet que encara no tinguem trens ací, el que és prou patètic i cansa i frustra als ciutadans i usuaris que des de fa dècades esperen poder fer servir eixos trens quan abansi millorar la seua qualitat de vida i oportunitats”, ha afegit Navarrete. D’altra banda Navarrete ha recordat que el fet d’incloure la demanda en les Obligacions de

Serveis Públics (OSP) apareix tot just quan Compromís ha tingut rellevància al Senat i ha pogut traure-li els colors a cada formació política i que se posicionaren públicament sobre els rodalies al Maestrat . Tal i com ha passat. Ara fa just un any reclamàvem aquesta situació, just després que el PP rebutjarà en solitari i en boca del seu ministre De la Serna la posada en funcionament dels trens, votant contra la moció que ho reclamava al Govern. “Van arribar a dir-nos que hi havia moltes prioritats a l’Estat, ignorant que ací ja teníem les estacions fetes i que les vies passen pels nostres pobles i també que si volíem trens que els pagarem. Cal recordar al PSOE tots els anys en els que no van fer res per posar trens fins Vinaròs. Nosaltres els demanàvem fins Tortosa, per millorar la nostra connectivitat i així ho hem reclamat en cada debat dels Pressupostos de l’Estat, esmenes que han estat rebutjades. I al PP, vam haver d’insistir en la solució de les OSP, davant la seua paràlisi i indefinició”, ha recordat Navarrete.

La coalició demana que els deures es facen de forma urgent per a que la comarca no perda més trens.



QUINA LLÀSTIMA...

text VICENT T. PERIS

Sí, una autèntica llàstima. Al minut noranta estàvem empatats a un gràcies a un impressionant gol de Temur en llançament de falta des de fora de l'àrea. He tingut el gran goig de vore'l per les xarxes socials i no una vegada ni dos ni tres. És un gol que, si s'hagués fet a la primera divisió, segur que seria un dels finalistes a millor gol de la temporada. Jo els aconsello, apreciats i pacients lectors, que, si tenen ocasió, el vegem. Estic tan segur de que no els decebrà com ho estic de la indestructible fidelitat de l'amic de la mama a los principios fundamentales del movimiento.

Aquest gol del nostre centre campista va igualar un marcador que, fins a les hores, estava a favor dels locals. Davant el potencial i les aspiracions de l'Onda, el nostre entrenador es veu que va plantejar un partit una mica més defensiu del que és habitual. Perquè m'ha assabentat que, una vegada més, l'equip titular del poble on diuen ells que la claven fonda, ha configurat una plantilla de jugadors per tal d'accedir a jugar la promoció. Suposo que, com sempre, es quedaran amb les ganes i la propera temporada els tornarem a tindre entre nosaltres. Com anava dient, els de la Plana Baixa s'hauran gastat un bon grapat de caragols per tal d'aconseguir la gran fita de jugar a la tercera divisió. Potser algú de vostès s'estarà preguntant si és que a Onda els sobren els diners o tenen un patrocinador força generós. Si volen que els diga la veritat, no ho sé. He sentit dir que l'ajuntament d'aquell poble és mot generós amb el futbol, i tant al primer equip com al futbol base, els ajuda prou. Per suposat que prou més que al nostre poble. Però això sí, que ningú no es pense que amb això vull dir que a Benicarló hauria de ser igual. Si fos així, millor, per suposat, però ja he dit moltes vegades que cada ajuntament té unes prioritats i entre les que té lo del nostre poble no es troba lo futbol. Les coses són així i així s'han d'acceptar.

Sense anar més lluny, tenim un camp de futbol que és una vergonya del malament que està. Com diria un castís, "un autentico papel de lija del 40". Des d'abans del començament de la legislatura aquest era un assumpte urgent. De moment ni hi ha canvi de gespa tot i les vegades que s'ha sentit dir que si al setembre, que si al desembre, que si al juny...com lo conte del pastos, les ovelles i el llop. Faran les màgiques eleccions municipals de l'any que ve que aquesta necessitat siga una realitat? Caldrà esperar una vegada més.

Com els deia més amunt, va arribar el minut noranta de partit i, tot i la pressió dels locals, el nostre equip es mantenia ferm en defensa i tot feia preveure que ens emportaríem un puntàs del camp del líder. Però no va



ser així. Al minut noranta-un, un tal Gulle ens va marcar el segon gol. I saben vostès que és el tal Guille? Efectivament, un xicot del poble que ha jugat al Castelló, nàstic, Lorca Deportiva i l'any passat al Castelló. Va celebrar lo gol? Per suposat. Per la seua condició de benicarlando potser no l'hauria d'haver celebrat tant? No ho sé. Ací cadascú que traga les seues conclusions i que n'opine. Jo la meua opinió me la guardo per a fer gala de la meua neutralitat i imparcialitat a l'hora d'elaborar aquestes cròniques i que els lectors puguen opinar sense condicionants.

Amb aquest gol els nostres van abaixar una mica els braços, cosa normal i comprensible, i els aspirants a pollastres van aconseguir un tercer gol que no feia justícia al marcador. Dic això perquè tan important és un bon atac com una bona defensa, i un equip pot plantejar un patit defensiu i fer ten bon partit com un que juga a l'atac. Cadascú ha d'utilitzar els seus recursos en funció del rival que té al cavant. I nosaltres ho van fer, així és que res a reprovar.

El proper diumenge, a partir de les cinc de la tarde, rebrem la visita de l'Alqueries. Aquest equip, que ha pujat aquest any, només ha guanyat un partit. Jo espero que ens emportem els tres punts, però gràcies un resultat una mica més folgat que els que hem aconseguit fins ara i un futbol una mica més entretingut. No dic ni bo, només entretingut.

ALMASSORA VA ACOLLIR LA CLAUSURA DE LA TEMPORADA 2018 DE LES ESCOLES DE CICLISME DE CASTELLÓ

text VICENT FERRER foto CC DEPORTES BALAGUER

A la localitat d'Almassora es va celebrar l'acte de clausura de les Escoles de Ciclisme de la província de Castelló 2018, les competicions de la qual van començar l'1 de maig en Santa Magdalena. L'escola del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló tancava una gran temporada, en la qual els alumnes van aconseguir pujar a molts podis o van quedar molt prop d'ells.

Des d'aquestes línies aprofitar per a felicitar-los, tant a ells com a tots els seus monitors, però també als pares que van deixar que els monitors feren el seu treball.

Classificació final

Promeses:

Martina Castejón, 62^a gimcana y 9^a fèmina carrera.
 Joel Sancho, 1r gimcana y 3r carrera.
 Cesc Roig, 10é gimcana y 3r carrera.
 Crisanto Sanz, 30é gimcana y 12é carrera.
 Sergi Roca, 47é gimcana y 8é carrera.
 Sergio Forés, 52é gimcana y 26é carrera,
 Emma Conesa, 25^a gimcana y 2^a fèmina carrera.
 David Muñoz, 18é gimcana y 5é carrera.
 Víctor Querol, 42é gimcana y 22é carrera.
 Unai Castejón, 21é gimcana y 7é carrera.

Principiantes:

Gonzalo Martínez, 28é gimcana y 21é carrera.
 Joan Folch 3r gimcana y 23é carrera.
 Paula Merchán, 38^a gimcana y 5^a fèmina carrera.

Alevines:

Adrián Sancho, 2n gimcana y 3r carrera.
 Adrià Roca, 9é gimcana y 3r carrera.



Nerea Merchán, 25^a gimcana y 5^a fèmina carrera.
 Andrea Lores, 5^a fèmina carrera.

Infantiles:

Oscar Ortí, 15é gimcana y 6é carrera.
 Izán Monroig, 2n gimcana y 4é carrera.
 Jordi Muñoz, 7é gimcana y 2n carrera.

